

kvinde, som han under sagen er blevet gift med. Uanset denne familiemæssige tilknytning til Danmark tiltræder Højesteret, at tiltalte som har bevaret en betydelig tilknytning til Tyrkiet - efter den begåede kriminalitets karakter og grovhed udvises.«.

T1, T3 og T6 blev således udvist for bestandig.

U.2002.736H (Ikke udvisning af T1 og T2, udvisning af T3): T1, der var født i 1950, T2, der var født i 1952 og T3, der var født i 1970, blev idømt hhv. fængsel i syv, otte og otte år for narkotikakriminalitet.

T3 var indrejst i Danmark i 1991 som 21-årig. T3's ægtefælle, med hvem T3 havde været gift siden 1988, havde boet i Danmark i cirka 14 år. T3 og ægtefællen havde tre mindreårige børn. T3 havde i perioden 1996-97 arbejde som rengøringsassistent, men havde i øvrigt aldrig haft arbejde. T3 blev udvist med indrejseforbud for bestandig. Højesteret udtalte i den forbindelse: »Tiltalte T3 kom til Danmark i 1991 som 21-årig og havde på gerningstidspunktet boet i Danmark i 8 år. Selv om hensynet til T3's ægtefælle og parrets mindreårige børn taler mod udvisning, tiltræder Højesteret efter karakteren og grovheden af den begåede kriminalitet, at denne tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig.«.

T1 og T2 blev frifundet for påstand om udvisning. Højesterets flertal (tre dommere) udtalte i den forbindelse: »Tiltalte T1 kom til Danmark i 1968 som 17-årig og havde på gerningstidspunktet boet i Danmark i knap 32 år, medens tiltalte T2 kom til Danmark i 1973 som 21-årig og havde boet i Danmark i 26 år. For begge disse tiltalte gælder, at de har ægtefælle og voksne børn i Danmark, at de må anses for integrerede i det danske samfund, idet de til stadighed har haft arbejde og behersker det danske sprog, og at deres aktuelle tilknytning til hjemlandet Makedonien er beskeden. På denne baggrund tiltræder vi, at der for disse tiltaltes vedkommende foreligger så afgørende hensyn, som taler mod udvisning, at udvisning bør undlades trods karakteren og grovheden af den begåede kriminalitet, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. stk. 1.«.

Om udvisning af T1 og T2 udtalte Højesterets mindretal (to dommere): »De tiltalte T1 og T2 har begge af de af flertallet nævnte grunde en meget stærk tilknytning til Danmark. Der må derfor stilles meget strenge krav - afhængig af tilknytningen til det oprindelige hjemland - til den kriminalitet, som kan føre til udvisning. T1

straffes med fængsel i 7 år for besiddelse med henblik på videreoverdragelse af 5,472 kg heroin. T2 straffes med fængsel i 8 år, idet han yderligere med henblik på videreoverdragelse har været i besiddelse af en mængde heroin svarende til en salgspris på 336.650 kr., hvilket ifølge anklagemyndigheden og forsvareren er lig med en mængde på ca. et halvt kilo. Besiddelse af heroin i sådanne mængder, som der her er tale om, forudsætter direkte eller indirekte deltagelse i internationale netværk og er samtidig en forbrydelse, som skaber grobund for heroinmisbrugerens berigelseskriminalitet og selvdestruktion. Den kriminalitet, de tiltalte har begået, er derfor af en sådan karakter og grovhed, som i overensstemmelse med den gældende udlændingelov udløser et særligt samfundsmæssigt behov for afpræventive grunde at kunne reagere med udvisning. Den begåede kriminalitet taler således i sig selv - i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskeretsdomstols forståelse af proportionalitetskravet i konventionens artikel 8 - med styrke for en udvisning af begge de tiltalte uanset deres stærke tilknytning til Danmark. T1 har efter vores opfattelse bevaret en ikke ubetydelig tilknytning til Makedonien, hvor han er født og vokset op i Tetovo-området, hvor han løbende har været på ferie, hvor han i 1972 blev gift med en lokal kvinde, hvor han gjorde militærtjeneste i 1975-76, hvor hans ægtefælle og deres 4 fællesbørn, der alle har bevaret deres fremmede statsborgerskab, boede indtil 1991, og hvor hans ægtefælle stadig har familie. Også T2 har efter vores opfattelse bevaret en ikke ubetydelig tilknytning til Makedonien, hvor han er født og opvokset i Tetovo-området, hvor han løbende har været på ferie, hvor hans forældre og flere af hans søskende fortsat bor, og hvortil de sproglige og kulturelle bånd i øvrigt er opretholdt derved, at han har tilbragt det meste af sin fritid her i landet i en albansk fritidsklub. På denne baggrund er der ikke grundlag for at anse udvisning af hverken T1 eller T2 for at være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 8, jf. herved bl.a. Den Europæiske Menneskeretsdomstols afgørelse af 7. december 2000 i sag »Application no. 62444/03 by Ahmed Duran Caglar against Germany«. Udvisning af såvel T1 som T2 er endvidere efter vores opfattelse bedst i overensstemmelse med Højesterets hidtidige praksis.«.